

Arrest

nr. 41 267 van 31 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 januari 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Ten aanzien van eerste verzoeker, SIMONYAN Norayr:

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 25 maart 2009, verklaart er zich op 26 maart 2009 vluchteling.

1.2. Op 4 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 december 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Baghramyan. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U kende in Armenië volgende problemen:

In 2001 werd u een eerste maal geopereerd voor een urologisch probleem. U was in die tijd dienstplichtig en de arts die u behandelde werd u toegewezen door het militair commissariaat. Deze operatie bracht echter geen blijvende oplossing en in 2004, na uw legerdienst, werd u voor hetzelfde probleem opnieuw geopereerd. Ditmaal door een andere arts (V.(...)M.(...)), aangezien uw vorige arts niet meer beschikbaar was. Ook deze tweede operatie gaf geen resultaat. U was ontgoocheld en legde de schuld bij de arts. U had voortdurend ruzie met M.(...). In 2007 stelde hij u voor u te opereren via een nieuwe medische techniek. U stemde in. Deze operatie bracht echter evenmin soelaas. Ontevreden dreigde u hierop de arts voor de rechtbank te dagen. Via een vriend kwam u in contact met een advocaat. Deze weigerde uw zaak echter te behartigen omdat M.(...) een aantal machtige vrienden had. De advocaat gaf u daarbij het advies geen rechtszaak op te starten. U deed geen verdere stappen meer. M.(...) kwam echter te weten dat u naar hem informeerde en stuurde mensen naar uw ouderlijke woning, waar u destijds verbleef. Tot twee maal toe wist u bij toeval deze personen te ontlopen. Deze mensen vroegen uw familieleden hierop waar u was. Na het tweede bezoek besloot u, in november 2007, uw ouderlijke woning te verlaten en onder te duiken in Yerevan in de leegstaande woning van uw oom. Ook na uw vertrek bleven de handlangers van de arts naar uw ouderlijke woning komen om te vragen waar u verbleef.

In Yerevan werd u vaak opgezocht door uw vriend en dorpsgenoot G.(...)G.(...) (O.V. 6.409.802). Op een dag in februari 2008, tijdens een bezoek van G.(...), kwamen twee personen langs u. Zij deden huis-aan-huisbezoeken om propaganda te voeren voor de verkiezingscampagne van Levon-Ter-Petrosyan. Deze personen, A.(...) en K.(...), stelden jullie daarbij voor te helpen bij de campagne. U vertelde hen over uw problemen met M.(...). Zij beweerden dat zij u, bij een wisseling van de macht, hiermee konden helpen. Aldus besloten u en uw vriend G.(...) de kandidatuur van Petrosyan te ondersteunen. Aangezien u in Yerevan ondergedoken leefde beperkte uw bijdrage zich tot het uitdelen van pamfletten aan uw naaste bureaus. Uw vriend G.(...) verspreidde daarentegen pamfletten op meerdere plaatsen.

Na de bekendmaking van de verkiezingsnederlaag van Petrosyan werden jullie opgebeld door A.(...) en K.(...) met de mededeling dat er betogingen werden georganiseerd. U en uw vriend G.(...) besloten hieraan deel te nemen. Vanaf 26/02/2008 ging u iedere dag in de hoofdstad betogen. De nacht voorafgaand aan 01/03/2008 bracht u, samen met de demonstranten, door in een tent op het Operaplein. Op 01/03/2008 greep de politie in en werden u en uw vriend G.(...) afzonderlijk gearresteerd. Jullie werden, van elkaar gescheiden, naar een politiebureau gebracht waar jullie tot 04/03/2008 werden vastgehouden. Op 04/03/2008 werd u voorlopig vrijgelaten nadat u uw adres bij de politie had achtergelaten. Men zei u dat het adres nodig was om u in de toekomst terug te vinden. U gaf het adres op van uw verblijfplaats in Yerevan. Na uw vrijlating keerde u terug naar dit adres. Diezelfde dag kwam G.(...), die ondertussen ook was vrijgelaten, naar u. Hij vertelde dat ook hij zijn adres had opgegeven en daarom naar u was gekomen. Jullie probeerden A.(...) en K.(...) te contacteren maar kregen geen gehoor. Uit schrik te worden teruggevonden verlieten jullie op 05/03/2008 Yerevan. U dook onder bij een oom in Lusat. Hier verbleef u tot 05/03/2009. Tijdens uw verblijf aldaar werd uw reis naar het buitenland geregeld. Op 05/03/2009 verliet u, samen met G.(...), Lusat. Jullie werden naar de luchthaven van Yerevan gevoerd waar jullie, samen met de smokkelaar, een vlucht namen naar Minsk. Vanuit Minsk werden jullie naar Brest gebracht waar jullie enkele dagen verbleven. Op 24/03/2009 verlieten jullie Brest met een vrachtwagen. Deze vervoerde jullie naar België waar jullie op 25/03/2009 toekwamen. De volgende dag vroegen jullie asiel aan.

Enkele maanden na uw aankomst in België werd hier u vervoegd door uw vader S.(...) H.(...) (O.V.6.465.029). Na uw vertrek naar Yerevan kwamen de mensen van M.(...) nog steeds langs uw ouderlijke woning op zoek naar u. Er werd daarbij druk gezet op uw vader. Vandaar dat ook hij besloot het land te verlaten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat uw problemen met de arts M.(...) betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u uw beschermingsmogelijkheden onvoldoende hebt uitgeput. U hebt enkel een advocaat gecontacteerd die u niet wou helpen omdat M.(...) connecties zou hebben met een hooggeplaatste. U hebt verder geen stappen meer ondernomen om de steun van een andere advocaat te vragen en om effectief een klacht in te dienen. Nochtans blijkt uit de druk die M.(...) op u probeerde uit te oefenen dat hij liever geen klacht tegen zich had. Dit toont aan dat er een mogelijkheid bestond om bescherming te krijgen.

Bovendien werden een aantal vaststellingen gedaan waardoor zelfs sterk getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw dispuut aangaande uw medische problemen. Vooreerst dient hierbij te worden opgemerkt dat u geen enkel medisch attest aanbrengt van uw behandeling in Armenië, waarmee u zou kunnen aantonen dat u dergelijke zwaarwichtige medische problemen zou kennen. Merkwaardig hierbij is

dat u sinds 2004 nooit een andere arts heeft geconsulteerd voor uw urologisch probleem. Ten eerste verklaarde u dat u sinds 2004, nadat een tweede operatie was mislukt, in conflict lag met uw arts. Dit vertaalde zich in aanhoudende ruzies. Nochtans schakelde u niet over op een andere arts (CGVS p.8). Ten tweede beweerde u dat u na een derde mislukte operatie een rechtszaak wou opstarten tegen de arts M.(...). Hier kan gesteld worden dat de consultatie van een andere arts, voor een tweede opinie en voor de vaststelling van professionele fouten, noodzakelijk was voor het ondersteunen van uw aanklacht. Ten derde is er de medische component. De vaststelling dat u sinds de mislukte operatie van 2007 geen medische hulp gezocht heeft, evenmin in België (CGVS p.11), doet afbreuk aan uw bewering dat u ernstige medische problemen kent. Problemen, die in het geval van een professionele fout, aanleiding zouden kunnen geven tot een rechtszaak.

Aldus is niet aangetoond dat u medische problemen had die aan de basis lagen van een conflict met M.(...). De nasleep van dit conflict is daarbij evenmin overtuigend. Over de raadpleging van de advocaat wordt vastgesteld dat u niet kon zeggen waar deze advocaat kantoor hield. U beweerde dat u nooit op zijn kantoor bent geweest en dat jullie afspraken op een plein in Yerevan (CGVS p.9). U kon daarbij niet duiden hoe deze advocaat wist dat M.(...) door bepaalde belangrijke figuren werd ondersteund en of hij zelf met M.(...) contact had opgenomen (CGVS p.9). Dergelijke informatie is nochtans, gezien uw problemen met de arts, uitermate relevant.

U kon verder niet aangeven waarom de mensen van M.(...) u zochten, uw familie hierbij lastigvielen, en u op die manier dwongen te vluchten (CGVS p.10). Wat deze bezoeken betreft werd overigens een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader aan deze personen had gezegd dat u naar Rusland was vertrokken (vragenlijst CGVS). Bij uw gehoor voor Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat uw ouders nooit een plaats hebben opgegeven of verzonnen (CGVS p.10-11). U ontkende, na confrontatie, dat u een dergelijke verklaring bij Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd. Dit blijkt nochtans niet uit het administratief dossier. Deze vaststellingen maken dat de problemen met M.(...), zoals ze door u beschreven werden, niet geloofwaardig zijn.

Hieruit volgt dat uw vlucht naar Yerevan omwille van deze problemen tevens niet geloofwaardig is. Wat dit betreft werd er tevens een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u onderdook in een woning in het stadsdistrict Norkh Marash. Voor het Commissariaat-generaal beweerde u dat het woning betref gelegen in Norkh Aygi. U werd op uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewezen en ontkende dat u eerder Norkh Marash had genoemd (CGVS p.3). Ook dit blijkt nochtans niet uit het administratief dossier.

U verklaarde verder dat u ondergedoken in Yerevan leefde en via een huis-aan- huisbezoek werd gewonnen voor de zaak van Levon-Ter-Petrsoyan. Dit nadat u werd beloofd dat men u, na een machtswissel, kon helpen met uw problemen met M.(...). De personen die u dit bezoek brachten kende u enkel bij voornaam; u wist niet of zij lid waren van enige partij en in welke hoedanigheid/ functie zij voor u verschenen (CGVS p.12). Los van de bedenking waarom u, die ondergedoken leefde, zich liet leiden door volkomen vreemden, wordt opgemerkt dat uw motivatie om de oppositie te ondersteunen uw problemen met M.(...) waren. Deze werden hierboven beoordeeld als zijnde ongeloofwaardig. Uw verklaarde low-profile-opstelling – u leefde ondergedoken en beperkte uw activiteiten daarom tot het uitdelen van pamfletten aan de naaste burens (CGVS p.11-12) – is daarbij onverenigbaar met uw dagelijkse deelname aan de betogingen (CGVS p.13), waarbij u zich blootstelde aan media en autoriteiten.

Deze vaststellingen ondermijnen dan ook uw problemen in het kader van de presidentsverkiezingen.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name dat van sympathisant, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U bracht geen origineel paspoort aan. U verklaarde dat het paspoort werd ingehouden door de smokkelaar (CGVS p.4). Uw militair boekje en uw geboorteakte, die door u werden aangebracht, zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen aangezien zij geen informatie bieden over de genoemde problemen.

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat ook voor uw vader S.(...) H.(...) (O.V.6.465.029) en uw vriend G.(...) G.(...) (O.V. 6.409.802) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd uitgevaardigd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van tweede verzoeker, SIMONYAN Hovhannes:

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 juli 2009, verklaart er zich op 23 juli 2009 vluchteling.

1.2. Op 4 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 december 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Baghramyan. U bent gehuwd en heeft vier kinderen. U verliet Armenië omwille van de problemen van uw zoon S.(...) N.(...)(O.V.6.409.809).

In 2001 werd uw zoon een eerste maal geopereerd voor een urologisch probleem. Hij was in die tijd dienstplichtig en de arts die hem behandelde werd hem toegewezen door het militair commissariaat. Deze operatie bracht echter geen blijvende oplossing en in 2004, na zijn legerdienst, werd hij voor hetzelfde probleem opnieuw geopereerd. Ditmaal door een andere arts (een zekere V.(...)), aangezien zijn vorige arts niet meer beschikbaar was. Ook deze tweede operatie gaf geen resultaat. Uw zoon en u waren ontgoocheld en legden de schuld bij de arts. In 2007 stelde deze arts uw zoon voor om hem te opereren via een nieuwe medische techniek. Uw zoon stemde in. Deze operatie bracht echter evenmin soelaas. Ontevreden dreigde uw zoon hierop de arts voor de rechtbank te dagen. Uw zoon zocht een advocaat aan maar deze weigerde zijn zaak te behartigen. De reden hiervan kent u niet. Hierna stuurde de arts mensen naar uw woning, waar uw zoon destijds verbleef. Uw zoon slaagde er iedere keer in deze personen te ontlopen. Omwille van deze bezoeken werd er besloten dat uw zoon Baghramyan diende te verlaten. In november 2007 verliet hij de ouderlijke woning om onder te duiken in Yerevan in de leegstaande woning van zijn oom. Ook na zijn vertrek bleven de handlangers van de arts bij u langskomen komen om te vragen waar uw zoon verbleef. Er werd hierbij druk uitgeoefend op u, hetgeen u stress en een angstgevoel gaf. Ten gevolge hiervan kreeg u gezondheidsproblemen. Vandaar dat u besloot het land te verlaten.

Uw zoon N.(...) had reeds eerder het land verlaten nadat hij in maart 2008 nieuwe problemen had gekend. U kent de aard van deze problemen niet.

Op 20/07/2009 verliet u Armenië. U werd naar de luchthaven van Yerevan gevoerd waar u, samen met de smokkelaar, een vlucht nam naar Minsk. Vanuit Minsk werd u naar Brest gebracht. Op 21/07/2009 verliet u Brest met een vrachtwagen. Deze vervoerde u naar België waar u op 22/07/2009 toekwam. De volgende dag vroeg u asiel aan.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon S.(...)N.(...) (O.V.6.409.809). In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat uw problemen met de arts M.(...) betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u uw beschermingsmogelijkheden onvoldoende hebt uitgeput. U hebt enkel een advocaat gecontacteerd die u niet wou helpen omdat M.(...) connecties zou hebben met een hooggeplaatste. U hebt verder geen stappen meer ondernomen om de steun van een andere advocaat te vragen en om effectief een klacht in te dienen. Nochtans blijkt uit de druk die M.(...) op u probeerde uit te oefenen dat hij liever geen klacht tegen zich had. Dit toont aan dat er een mogelijkheid bestond om bescherming te krijgen.

Bovendien werden een aantal vaststellingen gedaan waardoor zelfs sterk getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw dispuut aangaande uw medische problemen. Vooreerst dient hierbij te worden opgemerkt dat u geen enkel medisch attest aanbrengt van uw behandeling in Armenië, waarmee u zou kunnen aantonen dat u dergelijke zwaarwichtige medische problemen zou kennen. Merkwaardig hierbij is dat u sinds 2004 nooit een andere arts heeft geconsulteerd voor uw urologisch probleem. Ten eerste verklaarde u dat u sinds 2004, nadat een tweede operatie was mislukt, in conflict lag met uw arts. Dit vertaalde zich in aanhoudende ruzies. Nochtans schakelde u niet over op een andere arts (CGVS p.8). Ten tweede beweerde u dat u na een derde mislukte operatie een rechtszaak wou opstarten tegen de arts M.(...). Hier kan gesteld worden dat de consultatie van een andere arts, voor een tweede opinie en voor de vaststelling van professionele fouten, noodzakelijk was voor het ondersteunen van uw aanklacht. Ten derde is er de medische component. De vaststelling dat u sinds de mislukte operatie van 2007 geen medische hulp gezocht heeft, evenmin in België (CGVS p.11), doet afbreuk aan uw bewering dat u ernstige medische problemen kent. Problemen, die in het geval van een professionele fout, aanleiding zouden kunnen geven tot een rechtszaak.

Aldus is niet aangetoond dat u medische problemen had die aan de basis lagen van een conflict met M.(...). De nasleep van dit conflict is daarbij evenmin overtuigend. Over de raadpleging van de advocaat wordt vastgesteld dat u niet kon zeggen waar deze advocaat kantoor hield. U beweerde dat u nooit op zijn kantoor bent geweest en dat jullie afspraken op een plein in Yerevan (CGVS p.9). U kon daarbij niet duiden hoe deze advocaat wist dat M.(...) door bepaalde belangrijke figuren werd ondersteund en of hij zelf met M.(...) contact had opgenomen (CGVS p.9). Dergelijke informatie is nochtans, gezien uw problemen met de arts, uitermate relevant.

U kon verder niet aangeven waarom de mensen van M.(...) u zochten, uw familie hierbij lastigvielen, en u op die manier dwongen te vluchten (CGVS p.10). Wat deze bezoeken betreft werd overigens een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader aan deze personen had gezegd dat u naar Rusland was vertrokken (vragenlijst CGVS). Bij uw gehoor voor Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat uw ouders nooit een plaats hebben opgegeven of verzonnen (CGVS p.10-11). U ontkende, na confrontatie, dat u een dergelijke verklaring bij Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd. Dit blijkt nochtans niet uit het administratief dossier.

Deze vaststellingen maken dat de problemen met M.(...), zoals ze door u beschreven werden, niet geloofwaardig zijn.

Hieruit volgt dat uw vlucht naar Yerevan omwille van deze problemen tevens niet geloofwaardig is. Wat dit betreft werd er tevens een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u onderdook in een woning in het stadsdistrict Norkh Marash. Voor het Commissariaat-generaal beweerde u dat het woning betrof gelegen in Norkh Aygi. U werd op uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewezen en ontkende dat u eerder Norkh Marash had genoemd (CGVS p.3). Ook dit blijkt nochtans niet uit het administratief dossier.

U verklaarde verder dat u ondergedoken in Yerevan leefde en via een huis-aan-huisbezoek werd gewonnen voor de zaak van Levon-Ter-Petsoyan. Dit nadat u werd beloofd dat men u, na een machtswissel, kon helpen met uw problemen met M.(...). De personen die u dit bezoek brachten kende u enkel bij voornaam; u wist niet of zij lid waren van enige partij en in welke hoedanigheid/ functie zij voor u verschenen (CGVS p.12). Los van de bedenking waarom u, die ondergedoken leefde, zich liet leiden door volkomen vreemden, wordt opgemerkt dat uw motivatie om de oppositie te ondersteunen uw problemen met M.(...) waren. Deze werden hierboven beoordeeld als zijnde ongeloofwaardig. Uw verklaarde low-profile-opstelling – u leefde ondergedoken en beperkte uw activiteiten daarom tot het uitdelen van pamfletten aan de naaste burens (CGVS p.11-12) – is daarbij onverenigbaar met uw dagelijkse deelname aan de betogingen (CGVS p.13), waarbij u zich blootstelde aan media en autoriteiten.

Deze vaststellingen ondermijnen dan ook uw problemen in het kader van de presidentsverkiezingen.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name dat van sympathisant, blijkt uit de informatie dat

ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat u niet in het bezit bent van enig origineel identiteitsbewijs. U verklaarde dat uw paspoort werd ingehouden door de smokkelaar en dat u uw geboorteakte en militair boekje heeft achtergelaten in Armenië (CGVS p.3). U legt slechts een kopie van uw paspoort voor. Aangezien het een kopie betreft kan hier echter geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Daarnaast bracht u ook vier Belgische medische attesten aan. Ze attesteren dat u een leveraandoening heeft. Welnu, ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

De documenten die door u werden aangebracht, zijn aldus niet bij machte uw beslissing te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 Verzoekers voeren de schending aan van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoekers geven aan dat zij geen enkele bescherming van de Armeense autoriteiten kunnen krijgen en dat hen het voordeel van de twijfel dient te worden verleend. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus geven zij aan dat zij verschillende redenen hebben om een onmenselijke behandeling te vrezen en in de onmogelijkheid zijn om naar Armenië terug te keren.

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid kan niet worden bijgetreden. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal werden gehoord, zij tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich hebben kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens als taal machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden weerhouden.

2.3. De formele motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht te worden beoordeeld.

2.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et*

critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 204). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.5. Op basis van eerste verzoekers verklaringen in het administratief dossier kon het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht oordelen dat diens problemen met de arts M. en bijgevolg ook diens problemen in het kader van de presidentsverkiezingen niet geloofwaardig waren. Zo blijkt uit het administratief dossier onder meer dat eerste verzoeker geen enkel medisch attest van zijn behandeling in Armenië kon voorleggen en dat hij sinds de mislukte operatie van 2007 geen medische hulp meer gezocht heeft (stuk 4, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 01/10/2009, p. 11). Verzoeker bleek niet op de hoogte van het kantooradres van de door hem geraadpleegde advocaat (stuk 4, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 01/10/2009, p. 9). Hij legde tegenstrijdige verklaringen af omtrent de gegevens die zijn vader aan de mensen van M. had verstrekt (stuk 4, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 01/10/2009, p. 10-11) en omtrent zijn onderduikadres in Yerevan (stuk 4, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 01/10/2009, p. 2-3). Ook de familienamen van de personen die hem bezochten teneinde hem te overtuigen van de zaak van Levon Ter Petrosyan waren hem niet bekend (stuk 4, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 01/10/2009, p. 12).

2.6. De Raad wenst er bovendien op te wijzen dat eerste verzoekers problemen met de arts problemen van gemeenrechtelijke aard zijn die geenszins onder de criteria van het Vluchtelingenverdrag ressorteren. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het (Vluchtelingenverdrag) vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangegeven problemen met de arts M. tengevolge zijn wens om een rechtszaak aan te spannen tegen deze arts omwille van een mislukte operatie vallen als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

2.7. Voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aangezien zoals hoger reeds werd vastgesteld het vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan in geval van terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet evenmin worden vastgesteld. Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.8. Uit het geheel van bovenvermelde elementen die steun vinden in het administratieve dossier, niet op aanvaardbare wijze weerlegd door de verzoekende partij, kon de Commissaris-generaal op redelijke en afdoende wijze met draagkrachtige motieven en verwijzend naar de juiste rechtsgrond, besluiten dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kunnen worden erkend, noch in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De motieven van de bestreden beslissingen blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. Er werd geen schending van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking genomen worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN